

Sygn. akt IV CNP 44/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt II Ca [...],
w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko T. R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 25 marca 2015 r. odrzucił apelację T. R. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 16 października 2014 r. w sprawie z powództwa A. S. przeciwko T. R..

Na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 25 marca 2015 r. T. R. wniósł skargę opartą na art 424¹ § 1 k.p.c., tj. wystąpił o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 424¹ k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 25 września 2010 r. - nadanym ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania

cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. 2010.155.1037) - można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem jedynie prawomocnego wyroku kończącego postępowanie w sprawie. Na inne prawomocne orzeczenia skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nie przysługuje. Naprawienia na drodze sądowej szkody wyrządzonej wydaniem innego prawomocnego orzeczenia niż wyrok kończący postępowanie w sprawie można, jeżeli strona skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dochodzić bez potrzeby uprzedniego stwierdzenia niezgodności takiego orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi (art. 424^{1b} k.p.c.).

Wniesiona przez adwokata T. R. w imieniu własnym skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia - a więc innego niż wyrok - była zatem w świetle art. 424¹ § 1 k.p.c. niedopuszczalna i dlatego podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

[l.n]